

Богъ е вѣченъ, праведенъ, всемогущъ и вседоволенъ.

Той тебе помни, обыча, почита и хвали.

249. Забѣлѣжаніе. Между двѣ еднаквы части въ одно прѣдложеніе, скачени по съжзъ: и, запятая не ся употреблява, кога-то тоя съжзъ скача направо двѣ - тѣ рѣчи, между кои - то ся намира; като: *четъ, и пишъ.*

А кога-то съжзъ и скача рѣчь-тѣ, прѣдъ кож-то ся намира съ еднѣ отъ по-прѣдниты, тогава и прѣди него ся туря запятая; като: *Той завчера си продалъ ветхѣ-тѣ дрехѣ, и купилъ си новѣ.* Тука и скача: *купилъ, съ продалъ.*

Такожде прѣдъ съжзы и, ни, кога ся повтарять, и прѣдъ съжзъ а поставя ся запятая; като: *уроднины-ты, и познайници-ти му обычатъ го.* Ни злато-то, ни слава-та прави чловѣка честитъ, а доволство-то.

2-ро. Прѣдъ съжзъ или, кога-то съ него ся означавать рѣчи изяснителны, поставя ся запятая; като: *Землеописанъ, или наука за земъ-тѣ.* А кога-то съжзъ или показва раздѣленіе не ся поставя прѣдъ него запятая; като: *Соянъ или Никола е по-прилѣжателенъ?*

3-те. Малкы еднаквы прѣдложенія отдѣлять ся съ запятая; като: *лѣтъ става топло, зимѣ вали снѣгъ, пролѣтъ ся топи.*